

Co lze na základě srovnání říct o těchto textech?

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůň byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží. I řekl Bůh: „Buď světlo!“ A bylo světlo.

Na začátku byl tento vnější vesmír nekonečným prázdným prostorem. Když se z deseti stran zvedl vítr a honil se sem a tam, vytvořil se takzvaný ‚vzdušný kříž‘ čili atmosféra, šedomodré barvy a neobyčejně celistvá, sahající do výše 1 600 000 jódžan a v obvodu [prakticky] nezměřitelná. Nad ní, tvořený masou vod, vznikl velký oceán, hluboký 1 120 000 jódžan a 1 203 450 jódžan široký.

Při vlastním velkém třesku byl podle standardního Fridmanova modelu rozměr vesmíru nulový a jeho teplota nekonečná. Jednu sekundu po velkém třesku klesla asi na deset miliard stupňů. Taková teplota tisícinásobně převyšuje teplotu v nitru Slunce, avšak na okamžik se jí dosahuje při výbuchu vodíkové bomby. Ve vesmíru tehdy dominovaly fotony, elektrony a neutrina (nesmírně lehké částice, na něž působí slabá síla a gravitace). Jak se vesmír dále rozpínal a teplota klesala, poměr mezi vznikem a zánikem párů elektron-antielektron se postupně obrátil.